

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Næste ordfører er hr. Helge Adam Møller.

**Helge Adam Møller (KF):**

Hr. Søren Søndergaard startede med en lille tragisk historie fra det virkelige liv om en 6-årig dreng i nærheden af Basra, jeg tror, han hed Abdallah, som for et års tid siden mistede sin ene arm i forbindelse med sprængstof fra en klyngebombe. Det er den korte version.

Man skal jo være gjort af sten, hvis man ikke føler, at det er tragisk. Og Abdallah er jo ikke den eneste. Vi har jo tusindvis for ikke at sige hundredtusindvis af børn og voksne, mænd og kvinder, som har mistet arme eller ben eller øjne eller livet på grund af våben. De færreste på grund af klyngebomber, de fleste på grund af bajonetter eller geværer eller pistoler eller flybomber eller macheter eller andet.

Derfor skulle den logiske konsekvens jo være, hvis man er et ordentligt og normalt menneske, at sige: Jamen så må vi afskaffe alle våben, og vi må afskaffe alle krige. At afskaffe alle krige tror jeg i hvert fald også at alle 179 her i Folketinget arbejder på. Vi er ikke altid enige om metoderne, men hvem ønsker krig?

Kl. 14.50

Så kunne man sige, at hvis vi kunne afskaffe våbnene, så havde vi heller ikke krigene, og så var der ikke nogen Abdallah'er og andre, der blev dræbt eller mistede en arm.

Men lad mig minde om, at våben er jo nødvendige indimellem, hvis man vil bevare livet, og at våben er uhyggelige, når de bliver anvendt forkert. Lad mig minde om tutsierne og hutuerne for 10 år siden, hvor man nede i midten af Afrika dræbte 1 mio. mennesker, ikke med klyngebomber eller flybomber eller artilleri, men med knive, macheter, pistoler og geværer. Og jeg tror ærlig talt, det gør lige ondt og er lige tragisk for den familie, der mister en søn eller datter, uanset hvilket våben det er, det sker med.

Men når jeg alligevel siger, at våben kan have noget positivt og efter min mening være gode i visse situationer, så vil jeg da godt nævne – jeg indrømmer, at det her slet ikke er den tale, jeg havde forberedt, men jeg synes alligevel, det også giver lidt af et svar på noget af det, hr. Villy Søvndal har spurgt om – at havde vi i Europa, USA og Rusland ikke anvendt våben for 50 eller 55 år siden, så havde det jo været nazisterne, der havde regeret Europa i dag, og hagekorset havde vajuget over Amalienborg og ikke dannebrog.

Havde FN og USA ikke anvendt våben i Sydkorea i begyndelsen af 1950'erne, så havde det været nordkoreanerne, der havde domineret på hele den koreanske halvø. Havde USA ikke anvendt våben mod japanerne, da de blev angrebet i Pearl Harbour i december 1941, så havde USA og sandsynligvis også Australien i dag været domineret eller besat af japanerne og et helt andet Japan end det demokratiske Japan, vi kender i dag.

Og havde Danmark og andre NATO-lande ikke haft våben, også farlige og meget livsfarlige våben under den kolde krig i 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne, ja, så havde det jo været Sovjet, Warszawapagten og kommunisterne, der havde sejret og ikke Vesteuropa og demokratierne. Så havde Polen, Estland og Letland og Litauen og Ungarn og Slovakiet osv. ikke været frie demokratiske lande i dag på vej til at blive medlemmer af EU, nogle af dem er det allerede, medlemmer af NATO osv. Så derfor er våben altså desværre indimellem nødvendige for at sikre fred og frihed og demokrati.

Så har jeg kun et halvt minut tilbage. Så må jeg sige, at vi Konservative fuldt og helt støtter det arbejde, som regeringen gør med at begrænse de skadevirkninger for civilbefolkningen, der følger af anvendelse af klyngebomber. Det er derfor, vi ønsker at afskaffe de klyngebomber, som ikke destruerer sig selv, når de ikke har ramt deres militære mål. Der støtter vi fuldt og helt det arbejde, regeringen gør.

Vi er glade for, at denne regering har afskaffet de gamle bomber, vi havde, der ikke destruerede sig selv. Det gjorde den socialdemokratiske regering ikke. Men det har den nuværende regering gjort. Tak for det.

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Jeg er enig i, at der er mange mennesker, der er blevet dræbt med knive. Men det, der er den store forskel mellem at blive dræbt med en kniv og blive dræbt af en klyngebombe, er, at den, der dræber en med en kniv, har forsøttet til det og må bære ansvaret for det. Men sådan er det ikke med klyngebomber. Det er lige præcis det, der er hele forskellen.

Man kan vælge at ramme nogle tilfældige, man kan vælge at ramme nogle uskyldige, men det er et valg, man gør, når man bruger kniv. Men ved klyngebomber er det noget, der sker, selv om man måske sigter efter noget andet.